

skabsafbrydelse mod en udenfor ægteskab besvangret kvinde eller hendes medhjælper eller mod hendes medhjælper for forsøg på ulovlig svangerskabsafbrydelse, sådanne oplysninger, at det må anses for godtgjort, hvem der har besvangret hende, straffes denne med fængsel indtil 1 år, under formildende omstændigheder med hæfte, såfremt det godtgøres, at han trods henvendelser fra kvindens side om støtte af personlig eller økonomisk art har undladt at yde hende en efter forholdene rimelig støtte og bistand og denne undladelse har været af væsentlig betydning for hendes beslutning om at afbryde svangerskabet.“

Til § 9.

Af mindretallet under nr. 1:

10) Stk. 2 og stk. 3 udgår.

Til § 11.

Af justitsministeren, tiltrådt af udvalget:

11) Sidste punktum udgår.

12) Som nye stykker indføjes:

„Stk. 2. Erhvervsmæssig undersøgelse af urinprøver med henblik på påvisning af svangerskab må kun foretages af læger og apotekere samt af personer, som af sundhedsstyrelsen autoriseres hertil.

Stk. 3. Overtrædelse af de i denne paragraf fastsatte bestemmelser straffes med bøde.“

lovforslagets § 6, stk. 1, ikke længere kan medføre straf for den kvinde, der selv afbryder sit svangerskab, har man anset det for rigtigst, at bestemmelsen i § 6, stk. 2, formuleres således, at den klart harmonerer med dette forhold.

Endvidere har man i bestemmelsens sidste led ændret ordet „afgørende“ til: „væsentlig“, idet det er udvalgets opfattelse, at forslaget formuleres ved at kræve, at undladelsen har været af afgørende betydning, vil bevirke, at bestemmelsen bliver uden praktisk betydning.

Til nr. 10.

Ændringsforslaget står i forbindelse med de af mindretallet under nr. 8 foreslåede ændringer.

Til nr. 11 og 12.

Sundhedsstyrelsen har i skrivelse af 7. december 1955 til justitsministeriet oplyst, at der i de sidste årtier har været forelagt styrelsen en række klager i anledning af urigtige eller ufuldstændige erklæringer fra private virksomheder, som mod betaling foretager analyser af urinprøver til konstatering af svangerskab.

Ved de i anledning af klagerne foretagne undersøgelser har det vist sig, at de nævnte analyser foretages under lidet betryggende forhold, idet de pågældende virksomheder ofte ledes af personer, der ikke har den fornødne faglige uddannelse, og virksomhederne hyppigt anvender analysemetoder, som er meget usikre.

Da der ikke i den nugældende lovgivning findes hjemmel for at skride ind mod sådanne virksomheder, og da det må anses for meget uheldigt, at der på dette område, hvor konsekvenserne af fejlagtige oplysninger kan blive meget alvorlige, anvendes metoder, der ikke giver tilstrækkelig sikkerhed for et rigtigt resultat, har justitsministeriet